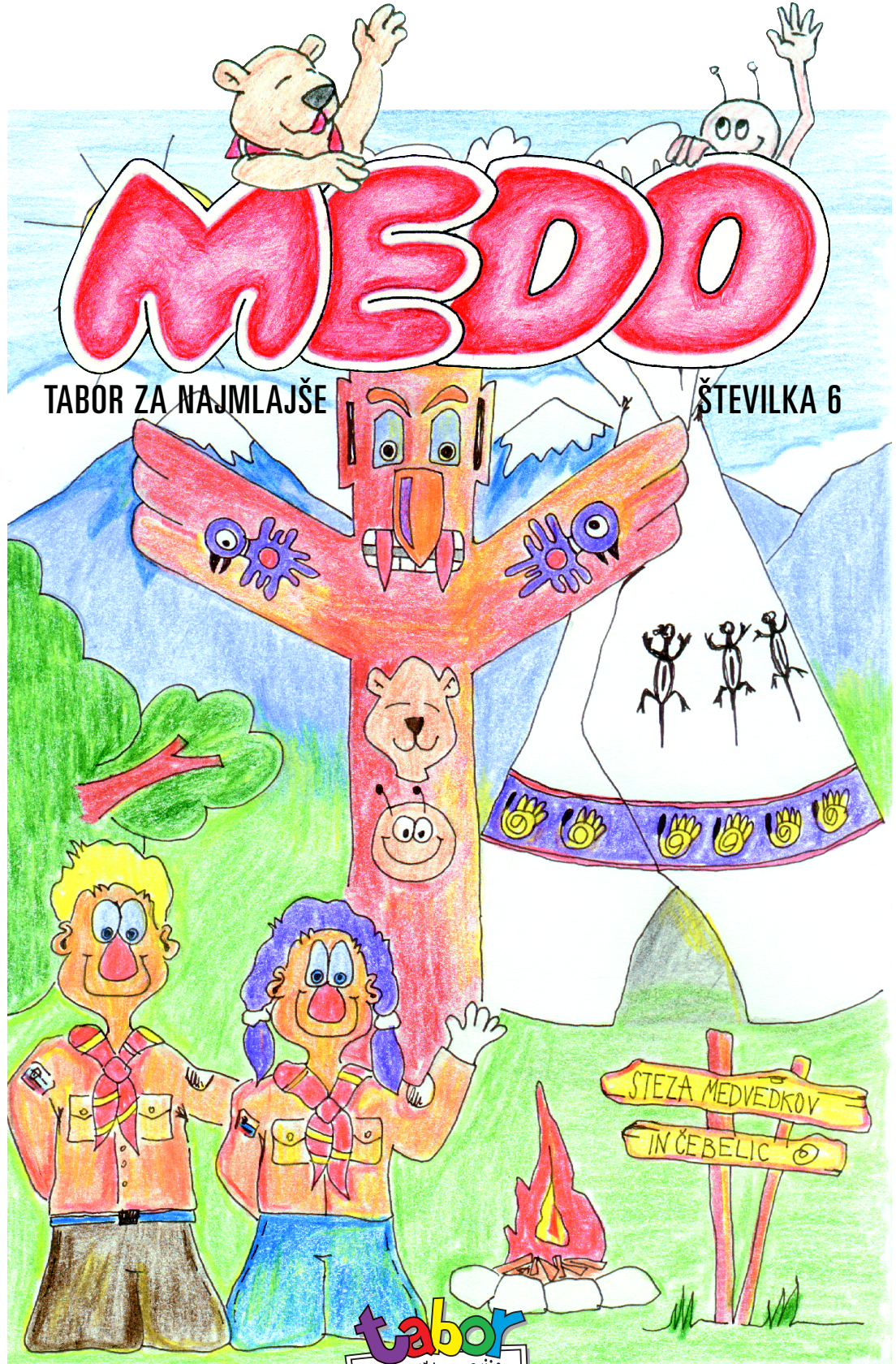

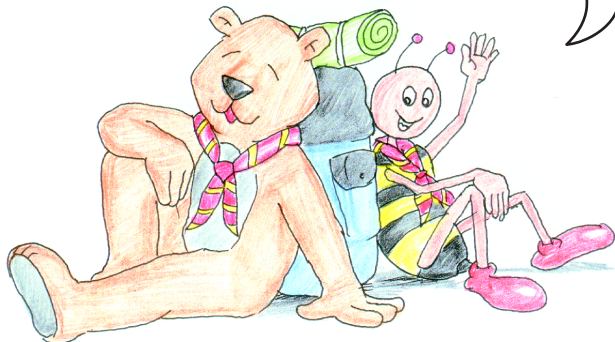
MEDO

TABOR ZA NAJMLAJŠE

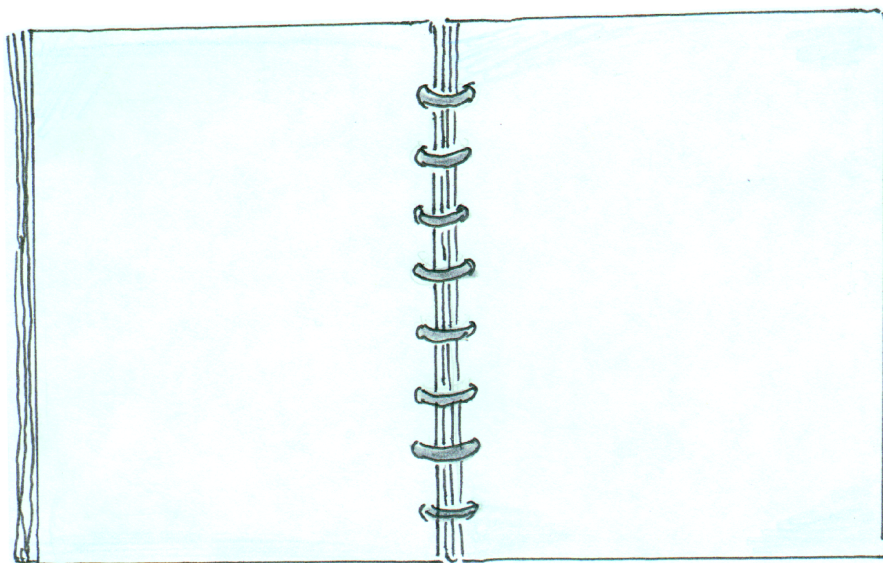
ŠTEVILKA 6

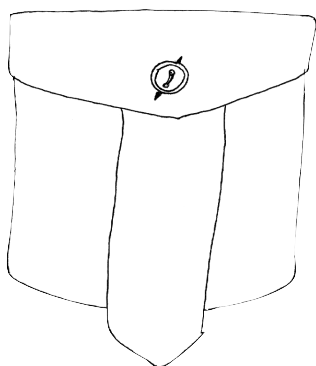
LEP POZDRAV, MEDVEDKI IN ČEBELICE. DOBRODOŠLI V NOVEM
TABORNIŠKEM LETU. ČAKA NAS VELIKO ZANIMIVIH
DOGODIVŠČIN.

NAPIŠI, KDO SI IN OD KOD PRIHAJAŠ,
NATO PA V ALBUM NARIŠI DOGODEK S
TABORJENJA, KI SI SI GA NAJBOLJ
ZAPOMNIL, ALI PA NAJLJUBŠE
TABORNIŠKO DOŽIVETJE.

SEM _____
IZ VODA _____,
KI JE DEL RODU _____
IZ _____.

SI NA TABORJENJU
OSVOJIL KAKŠNE
NOVE VEŠČINE ALI
CELO PREIZKUŠNJO?
ČESTITAM. NARIŠI JIH
NAD ŽEP.

OTREH BRATIH

Nekoč, pred davnimi časi, je v deželi za devetimi gorami stal mogočen grad. Sivo obzidje je bilo poraščeno z bršljanom, stolpi so se dvigali visoko v oblake in grajska vrata so bila tako široka, da je skozi njih lahko naenkrat vstopilo kar petnajst konj. V tem gradu sta srečno živela kralj in kraljica, ki sta imela tri prelepe sinove. Najstarejši sin je bil po naravi venomer jezen, razhudil se je že ob najmanjši pomanjkljivosti, na služabnike se je drl že kar iz navade. Srednji sin je bil zelo len. Ko je zjutraj vstal, je prvič zazelhal, ker je bil zaspan od pretekle noči, nato je zazelhal drugič, ker mu je bilo dolgčas in potem je zazelhal še tretjič, ker je znova postal zaspan. Najmlajši sin pa je bil najlepši in najpametnejši, a vsi so se vedno posvečali starejšima bratoma, tako, da se je najmlajši kraljevič navadil biti na zadnjem mestu in povsod dajati prednost starejšima bratoma.

Nekega nevihtnega dne pa je mati kraljica zelo zbolela. K sebi je poklicala vse tri kraljeviče in jim dejala: "Bela smrt trka na vrata, sinovi dragi. Imam le eno poslednjo željo - rada bi slišala pesem zlatega slavčka, ki pa je skrit v kajži zlobne čarovnice, ki živi v daljni deželi..."

Vsi trije kraljeviči so v hipu prisegli, da ji bodo prinesli slavčka, četudi bi ga morali iskati sto dni in sto noči.

Takoj naslednje jutro so si bratje pripravili popotnico in odšli na pot. Prvi je namrščen korakal po

poti in brcal kamenje, drugi brat je zaspano lezel in velikokrat počival, tretji pa je nosil culico, si veselo prepeval in stregel bratoma. Po mnogih dnevih utrudljive hoje so prispeli do roba temnega gozda, kjer se je pot razcepila na tri strani. Prva potka je bila pravzaprav strm hudournik, druga zamrznjen potok in tretja le navadna travniška steza. Ker se niso mogli odločiti, katero pot bi si izbrali, so se ustavili, nato pa so zagledali majhno kolibo, ki je stala ob robu gozda. Odločili so se, da povprašajo za nasvet. Potrkali so na preperela lesena vrata, ki so se odprla sama od sebe. Iz notranjosti je zavela prešerna glasba, smeh in veselje sta jih kar klicala naprej. Vrata so se za nji-

mi zaprla in fantje so pogumno stopili v sobo. Zagledali so množico škratov, velikih in majhnih, suhih in debelih, ki so rajali kot za stavo. Prijeli so kraljeviče za roke in jih potegnili v njihov krog, da so zaplesali še oni. Debeli in veseli škrat Jedec je bratom razložil, da praznujejo rojstni dan narave in da so se zbrali tam vsi škratje te in sosednje dežele. Ko so vsi utrujeni posedli, sta se jima pridružila še dva škrata, tihi in resni škrat Tuhta ter nemirni in nejevoljni škrat Griža. Bratje so jih vprašali, katero pot naj uberejo, vendar nasvet škratov ni bil enoglasen. Prvi je spregovoril Griža: "Hudournik vodi v mojo deželo. Ta dežela je jezna - "vendar pa stavka ni mogel dokončati, saj ga je prekinil najstarejši kraljevič, ki je vzrojil: "Ta dežela bi vendar morala pripadati meni !!!" Jezno je vstal, odkorakal do vrat, jih močno zaloputnil za sabo in sam, ne da bi se oziral na brata, odšel navzdol po hudourniku.

Nato je spregovoril Tuhta, počasi in premišljeno: "Ledeni potok vodi v mojo deželo. Moja dežela je Speča dežela... Takoj, ko je drugi kraljevič to zaslišal, je počasi vstal, zazelhal in odšel iz kajžice naravnost navzdol po zamrznjenem potoku. Tako je ostal pri škratih le še najmlajši kraljevič. Njega pa je nagovoril še zadnji škrat, veseli Jedec.

"Vse tri poti vodijo v dom zlobne čarovnice, a ti jo uberi po tretji poti, ki pelje čez mojo deželo. Le ubogaj me in ne boš se kesal!" mu je dejal in ga pospremil do travniške steze. Tako se je tudi najmlajši kraljevič odpravil iskat slavčka.

Prvi kraljevič je sunkovito skakal navzdol po hudourniku, ki se je spuščal vedno bolj strmo. Kmalu se je lahko le še dričal po zadnji plati, dokler si ni raztrgal svoje prelepe kraljevske obleke. Pri tem je rohnel kot besna nevihta, dokler se pot ni končno uravnala. Ozrl se je okoli sebe in zagledal strašen prizor - nebo so prekrili najtemnejši, črno - črni oblaki, pred njimi se je bočil ogromen vulkan, ki je besno bruhal lavo in pepel, poleg njega je vihral neskončno dolg zračni vrtinec, ki je opletal s svojim smrtonosnim repom daleč naokoli, in od časa do časa se je Zemlja tako močno stresla, da so v tleh zijale razpoke, ki bi pogoltnile tri dežele naenkrat. Kraljeviču je zaledenela kri in hotel se je vrniti nazaj po hudourniku navzgor, a ko se je ozrl tja, kjer je bila še prej pot do rešitve, so sedaj stale jezne trume kač, se

prepletale in zvijale. Tako se je odpravil po ozki stezici med vulkanom in vrtincem, dokler ni prišel do neskončnega polja, kjer so kot za stavo švigale svetle strele, in zdelo se je, da je prav vsaka naperjena proti kraljeviču. Ta je tekal čez to zakleto polje pet dni in pet noči, dokler se ni izmučen zgrudil pred samotno kolibo sredi najtemnejšega dela polja.

Drugi kraljevič je leno stopal po ledenem potoku in kaj kmalu je bil potreben počitka.

Zakinkal je in hitro zaspal. Ko pa je čez nekaj dolgih ur odprl oči, je bil gozd zavrt in trdo temo in le srebrna luna je metala dolge sence okoli kraljeviča. Bilo je že precej hladno, zato je fant počasi vstal, da se segreje. Šel je naprej po poti, a dlje ko je hodil, hladneje je postajalo. Kmalu je kraljevič neustavljivo drgetal od mraza in na misel mu je prišlo, da bi zakuril ogenj. Vendar že ko je prižgal prvo trstiko, se je iz teme zasvetilo petero lačnih volčjih oči in kraljevič se je le s težavo pognal v beg. Pokrajina pokrita s snegom in ledom mu ni bila v nikakršno pomoč - zdrsovalo mu je in nerodno se je lovil, da bi ostal pokonci. Ravno v trenutku, ko se je opotekel za ledeno skalo, da bi se skrtil, se mu je pod nogami udrlo in padel je v neskončno dolg jašek. Ko je silovito padel na dno, si je pomel oči in uzrl deželo ovito v snežno odejo. Tu je narava res spala in čeprav se je kraljevič močno trudil, da bi ostal buden, ga je spanec po kratki hoji le premagal in zvit v dve gubi je obležal pred samotno kolibo.

Najmlajši kraljevič pa je veselo korakal po travniški stezi. Zlato sonce ga je vztrajno grelo in zelene livade so se razprostirale daleč do koder je seglo oko. Živopisane rože so opojno dišale in mladi srnjak je kraljeviča spremljal vso pot. Naenkrat pa je zagledal prečudno cvetico, ki se je dvigala visoko nad ostalimi, poleg nje pa je stala skromna marjetka. Čarobna roža je kraljeviču dejala. "Mladi kraljevič, le mirno postoj in napasi se moje krasote. Odlomi me, mladi kraljevič, in imel boš venomer zlato in brokata, smaragda in rubina. Pripni si me, mladi kraljevič, v svojo gumbnico in venomer imel boš blagostanje, bogastvo in zaklade."

Kraljevič pa se je zazrl v mlado marjetko, jo nežno odtrgal in si jo pripel v gumbnico, ošabni roži pa je zapel: "Oprosti roža čarobna, meni ne prinaša sreče ne zlato in ne brokat, meni je za malo cvetko, ki oznanja mi pomlad!" In tako je odkorakal naprej, čez hribe in doline, kjer ga je narava obilno nahranila in napojila, dokler ni prišel do samotne kolibe, pred katero sta v travi trdno spala oba njegova brata.

Najmlajši kraljevič je stopil do bratov in ju stresal dokler se nista prebudila. Oba sta se začudena zastrmela v spremenjeno pokrajino in v najmlajšega brata. Nato so vsi skupaj stopili do kajžice in potrkali na črna vrata. Stara čarovnica jih je odprla in jih povabila naprej.

Najstarejši brat jo je silovito odrinil, da se je prevrnila in stopil v izbo. Srednji brat je leno zakoračil čeznjo in prav tako stopil v izbo, le tretji brat je čarovnici ponudil roko in ji pomagal vstati. Starejša brata sta začela razmetavati vse naokoli, da bi le našla čarobnega slavčka, najmlajši kraljevič pa je starki podaril marjetko v opravičilo za grobost starejših bratov. Čarovnica se je ob pogledu na mali cvet spremenila v prelepo deklico, a nad neredom in surovostjo starejših bratov se je razhudila in ju spremenila v kamnita stebra. Prav takrat pa je priletel v sobo zlati slavček, sedel kraljeviču na ramo in prelepo zapel.

Kraljevič in deklica sta s slavcem odšla domov, kjer je mati kraljica ozdravela takoj, ko je slavček zapel ob njenem vzglavju in vsi skupaj so praznovali poroko kraljeviča in deklice še sto dni in sto noči.

*Pravljico napisala in ilustrirala
Milanka.*

MEDVEDEK JE JESENI OPAZIL, DA JE TABORNIŠKA SRAJCA POSTALA PRETESNA IN ROKAVI PREKRATKI. NA TABORNIŠKEM SEJMU JE S PRIHRANKI KUPIL NOVO, A JE NA NJENO UREJENOST POZABIL. KAJ MANJKA NOVI SRAJCI. NARIŠI IN POTEM VSE SKUPAJ POBARVAJ.

Drugi plamen-Naša organizacija-Taborniški kroj

Pobarvanko je narisal Peter.

Rešitev: veščine, članski trak z oznakami, znak ZIS na desnem rokavu, rodov našček, pobarvana slov. zastavica na levem rokavu, naščki z akcij na levem rokavu, skanjski znak na levem žepu se ne vidi, ker je skrit za roko.

BREZ NJIH NI BILO SEMNJA

ogenj, naša skupnost-MČ spozna različne domače obrti

NA RIGBI SO IZDELKI DOMAČE OBRTI, KI SI JIH PRAV GOTOVO SREČAL NA SEJMU ALI JIH IMATE CELO DOMA. ALI VEŠ, OD KOD IZVIRAJO? POIMENUJ PREDMET, OBRT IN IZDELOVALCA TER KRAJ, KJER JE IZDELEK DOMA POIŠČI NA ZEMLJEVIDU.

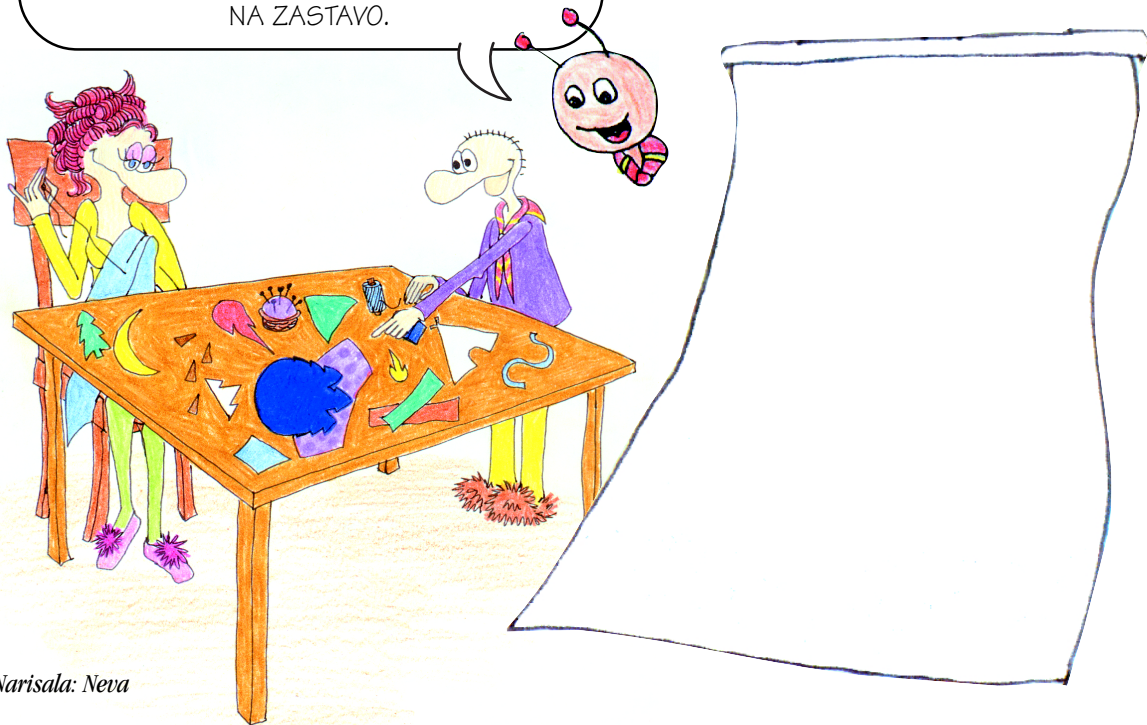
Narisał: Šeki

Restevr: idrjtska čipka - klekarnje - čipkarnica ali klekijarnica-Idrija, Ziri; kroparski žebji - kovav - kropa; dražgoši in loski kruhbi, lectovi srčki-medičarstvo in lectarstvo - medičar oz. lectar - okolica Škofje Loke in Drazgoš; mleta moka - mlinar - mlinarstvo - pleatar; suba roba - suborobarstvo - v Ribnici in okolici; lonci, piškrti, pekaci, vrči - pletenke, cekarti - pletarstvo - lončar - danes v Panonski Sloveniji

TE KRPICE VIDKOVI MAMI, KI ŠIVA ZASTAVO ZTS, KAR NAPREJ PLEŠEJO PRED OČMI. POMAGAJ JI, DA BO ODREZANE DELE BLAGA PRAVILNO PRIŠILA. NAČRT NARIŠI NA ZASTAVO.

POREDNE KRPICE

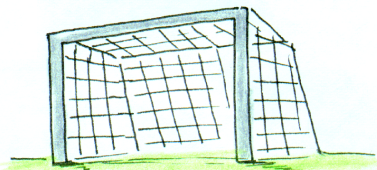
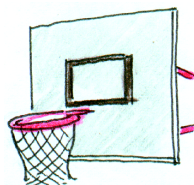
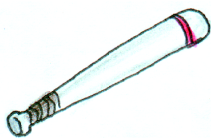
1. plamen-spoznavanje znaka ZTS

Narisala: Neva

ZGUBLJENE ŽOGE

VSE TE ŽOGE SO POZABLJENE LEŽALE NA ŠOLSKEM IGRIŠČU. ALI VEŠ, V KATERI DRUŽBI SO BILE PREJ? POVEŽI JIH S PAROM.

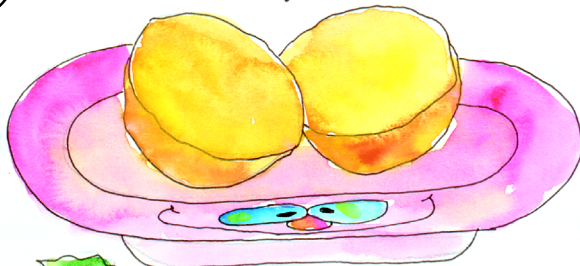
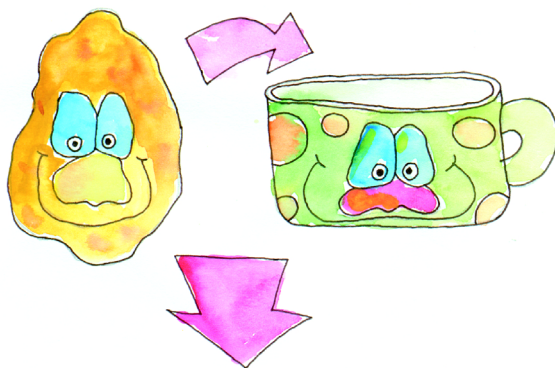
Narisal: Šeki

MEDOTOVA KUHINJA: ČOMPE S SKUTO

ČOMPE S SKUTO SO PRIMORSKA, NATANČNEJE BOVŠKA JED. ČOMPA NAMREČ V TAMKAJŠNJEM NAREČJU POMENI KROMPIR. JESEN JE ČAS KROMPIRJA PA TUDI SLOVENCİ RADI PRAVIMO, DA SMO KROMPIRJEV NAROD, KER GA VELIKO POJEMO.

Za čompe s skuto potrebujemo:

- 2 kg krompirja
- 3/4 kg polnomastne skute (planinske skute)

Za skutni namaz pa še:

- drobnjak (po možnosti svež)
- svež peteršilj
- kislá smetano

Čompe dobro operi, ga razpolovi po dolžini in skuhaj v slani vodi. Kuhanega odcedi in ga zloži v skledo. Ponudi ga v olupkih skupaj s planinsko skuto, ki jo potem namažeš na krompir.

Če želiš jed še izboljšati, lahko sam pripraviš skutni namaz. Drobnjak in peteršilj opereš, ju odcediš in sesekljaš. Kislo smetano in skuto, ki si jo pretlačil z vilico, zmešaš v skledčki v enakem razmerju. Na koncu dodaš še sesekljani zelišči, posoliš in ponudiš ohlajeno.

Misel: LAKOTA JE NAJBOLJŠA OMAKA.

ČOMPE S SKUTO LAHKO PRIPRAVITE NA VODOVEM IZLETU. KROMPIR SKUHAJTE V KOTLIČKU ALI GA SPECITE V ŽERJAVICI. VODNIK PRAV GOTOVO VE KAKO.

Idejo je po slovenski narodni jedi prikrojila Polona. Naslikal: Peter

TROT SKELO JE TUDI TOKRAT V SVOJ
NABIRALNIK DOBIL PISMO S PROBLEMOM.
PA POGLEJMO, KAJ SVETUJE.

SKELOTOV ČEBELNJAK: UTRUJENA ČEBELICA

Dragi trot Skelo!

Sem navdušena čebelica. Že drugo leto bodim k tabornikom, kjer mi je zelo všeč. Moj problem pa je, da imam zelo malo časa. Oči in mami hočeta, da hodim h gimnastiki, k angleščini, v glasbeno šolo in k verouku. Zato sem utrujena in mami mi pravi, naj pustim tabornike.

Maja

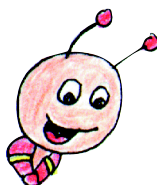
Draga čebelica, vem, da ste današnji otroci zelo obremenjeni. Šola in polno občolskih dejavnosti vam pustijo malo prostega časa, ki ga še kako potrebujete v vašem otroškem, razigranem in domišljije polnem življenju. Ker navadno radi obiskujete prav vse "stvari", se težko odločite, katero izmed svojih dejavnosti bi v svojem prenatrpanem urniku izpustili.

Moj nasvet tebi in tvojim staršem je, da za začetek poskušaš enkrat tedensko izpustiti katero od dejavnosti. Mislim, da tako ne bo noben krožek trpel. V primeru, da to ne bo rešilo tvojih težav, pa se boš morala eni od dejavnosti odpovedati. Takrat pa le poskrbi, da bo to tvoja odločitev.

Mnogo taborniških dni ti želi

Trot Skelo

ČE TUDI TEBE KAJ TEŽI, PIŠI TROTU SKELOTU NA MEDOTOV NASLOV IN
MORDA BOSTA SKUPAJ REŠILA TVOJO TEŽAVO.

Svetoval je Skelo (Gorazd Ažman), narisal Šeki.

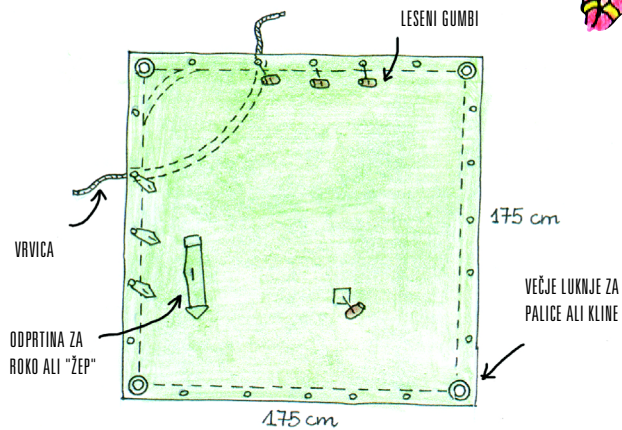
NEKAJ MALEGA O ŠOTORKI

Prvi plamen - bivanje v naravi - MČ za skupaj s člani voda postavi šotor iz dveh šotorskih kril, uporaba vrvi

Kako ste se kaj imeli na taborjenju? Prepričan sem, da dobro. Pa ste počeli veliko stvari? Kaj pa bivakiranje? To je gotovo ena boljših stvari na taborjenju. Pohajkovati takole, rekel bi, kot medved, po naši deželi. Mmmm. No in kako ste prenočevali? Je bil to mogoče celo bivač iz naravnega materiala? Ali mogoče iz šotorskih kril. Iz šotork, po domače.

To je namreč naša današnja tema. Šotorka spada v nahrbtnik vsakega tabornika. Seveda si jo že videl, za vsak primer jo samo malo opišem. Je kvadratne oblike, vsaka stranica meri 175 cm. Skoznje sta napeljana dve vrvi, pri strani ima lesene gumbice in odprtino za roko, ki ji v taborniškem jeziku pravimo tudi žep. Ob stranicah ima s kovino ojačane luknje, ki so namenjene spajanju z drugimi šotorkami. Luknje na vogalih so nekoliko večje, da skoznje lahko postavimo palice ali ograde za šotor. Narejena je iz platna, prepojenega s snovjo, ki ne prepušča vode.

ČE JE ŠOTOR TABORNIKOV DOM, JE ŠOTORKA PRAV GOTOVO TABORNIŠKA "MIZICA POGRNI SE"

POZOR. PREMAZ, KI ŠČITI ŠOTORKO PRED VODO, ZELO DOBRO GORI, ZATO PAZI, DA SE JI OGENJ PREVEČ NE PŘIBLIŽA.

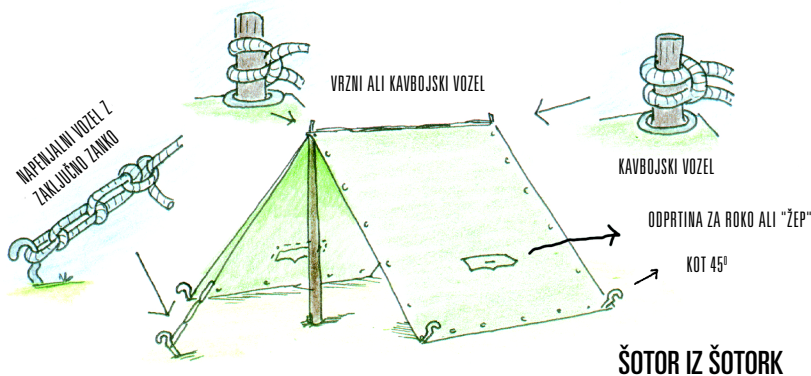

ŠOTORSKO KRILLO

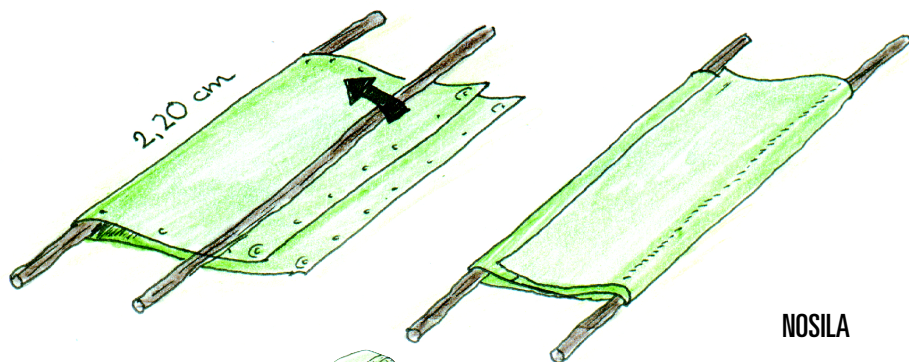
Kaj vse pa znate narediti s šotorko? Prva stvar je gotovo bivač. Bivač iz ene šotorka. Bivač, ki nima srednje palice, da je več prostora. Bivač iz dvanajstih šotork. Nekaj šotork zvezete skupaj in že lahko spavate. Pravzaprav vas vprašam še to, na koliko načinov ste do sedaj poskusili narediti bivač. Ne recite, da ste spali samo v običajnem bivaču iz šotork. Če je to res, boste gotovo morali poskusiti še kaj drugega. Vse vrste oblik je možno narediti, za finale pa ne pozabite narediti tipija iz šotork. Veliko rodov ga nima, a se kljub temu lahko vrnete v dobo Indijancev. Spite kar tako naokoli, na sredini ogenj, še kaj spečete... To je super!

Postaviti šotor iz dveh šotork je za vas prav gotovo mala malica. Sešijete ju po sredini, zavežete prave vozele, podstavite palice, zabijete kline in že imate streho nad glavo. Če ne želite, da se v primeru dežja notranjost šotora ne spremeni v pokriti bazen, morate odprtine za roke obrniti navzdol.

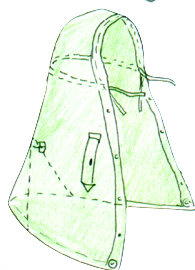
Gremo naprej s šotorko. Nosila. Potrebujete eno šotorko in dve močni nosilni palici, ki sta dolgi približno 220 cm. Upam, da vam jih ne bo nikoli potrebno uporabiti zares.

ŠOTOR IZ ŠOTORK

NOSILA

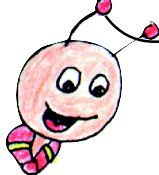
Pa pelerina iz šotorka. To je eden od boljših taborniških izumov. Pride zelo prav, kadar nosimo nahrbtnik, ker jo lahko ogrnemo tudi prek njega. Lahko pa v šotorko zavijemo le nahrbtnik.

Naj ne pozabim spalne vreče. Šotorka pogosto postane tudi streha proti soncu. In za nabiranje drv, če imate kakšne stare šotorka. Za zasilno prenašanje vode. Vse to in še mnogo se da s šotorko narediti. Omejuje vas samo vaša domišljija. Lepo se imejte in veliko domišljije.

O šotorki sta pisala Škorc in Polona. Pomoč TABORNIŠKI PRIROČNIK. Risbice je narisal Šeki.

KAKO VIDIJO SVET TISTI, KI
NE POZNAJO
DOMIŠLJIJSKEGA SVETA?

Naloga: Kajeri jesenski plodovi iz sadovnjaka in gozda te poleg tistih
na risbi razveseljujejo zdaj ?

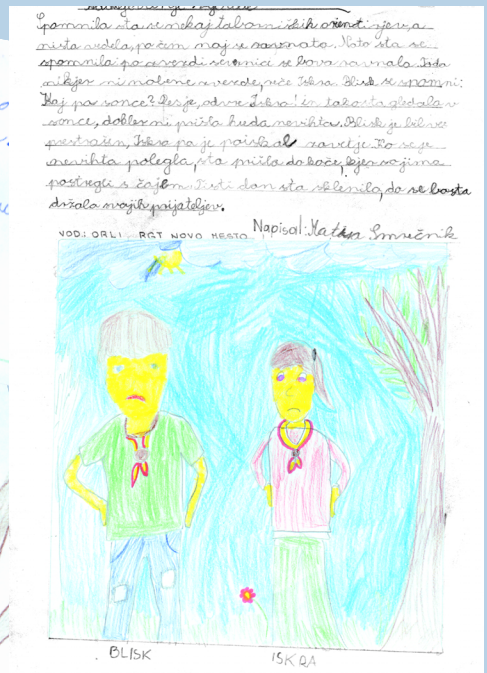
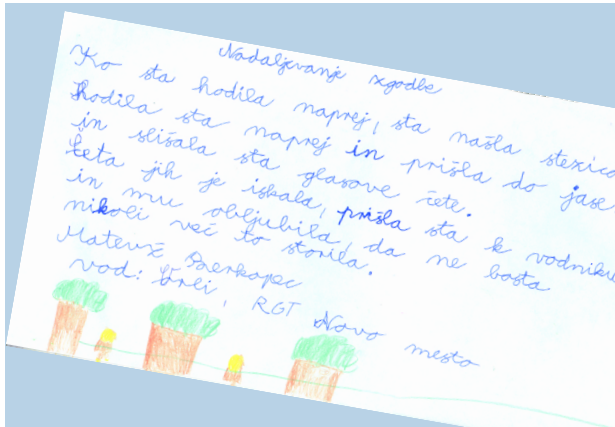
Prepogibanko je
narisala Neva.

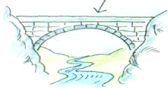

IZ MEDOTOVEGA NABIRALNIKA

Se še spomnite Bliska in Iskre, ki sta se izgubila na vodovem izletu v zgodbi iz prejšnje številke Medota? Ostala je nedokončana, šele vi ste napisali in narisali, kaj se je zgodilo z njima. Ampak POZOR! Potni znaki v gozdu ne stojijo kar sami od sebe, da bi vam pomagali, če se slučajno izgubite. Pravo pot morate poiskati drugače.

Iz kupa krasnih prispevkov smo jih nekaj izbrali. Pa si pogledimo.

KAKO LEPO JE PREBRATI VAŠO POŠTO. PIŠITE ŠE. RES SE JE VESELIM.

 ROBERT OCVIREK		SREDINA BESEDE DEBIL		SLOVESNA PESEM			
						BARVA KRVI	PRIRODA
	TOVARNA SIRA 						
		JAREK	NEKDO TRETJI	DEL TEDNA LJUBLJANA			
		HUDA NALEZLJIVA BOLEZEN UREJENOST					
	PREBIVALEC KRANJA HUBERT POZARNIK			LUDVIK OBLAK	IGRALKA GARDNER OKRAJNO SODIŠČE		
					 ALI ADUT		
							

Križanko je sestavil Franci Pavšer ml.,
gesla pa je narisal Šeki.

LEPO SE IMEJ IN PIŠI
NAMA KAJ. VIDIMO SE
ZOPET NOVEMBRA. IN TO
ZADNJIČ V TEM
TISOČLETJU!

MEDO je priloga taborniške revije Tabor, ki jo je za 200 SIT mogoče dobiti tudi posebej. Vsi slovenski medvedki in čebelice jo dobijo zastonj, saj je vključena v članarino. Izhaja trikrat letno. Številka 6, september 1999. Medota je zasnoval: Miha Logar (Malus). Urednica: Polona Robida. Avtor Medotovega logotipa ter govorečega medvedka in čebelice: Šeki (Jaka Bevk). Naslovnico je narisal Peter Vrčkovnik. Ostali ilustratorji: Milanka Fabijaničič, Neva Vrba, Peter Vrčkovnik, Šeki. Računalniška obdelava: Bizi (Igor Bizjak). Lektorica: Marta Lešnjak.

TABOR - taborniška revija. Glavna urednica: Mateja Šušteršič Dimic. Odgovorni urednik: Matija Tonejc. Predsednik izdajateljskega sveta: Marjan Moškon. Naslov uredništva: Revija Tabor, Parmova 33, 1001 Ljubljana. Telefon: 061/300-08-20, faks: 061/13 61 477, e-pošta: ZTS@guest.arnes.si. Tekoči račun: 50101-678-47184. Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št.89/98) sodi revijica med proizvode, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Grafična priprava: Tridesign, Ljubljana. Tisk: Tiskarna Skušek, Ljubljana. Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

MEDOTOV NASLOV JE:
REVIJA TAVOR,
PARMOVA 33,
1000 LJUBLJANA